

РЕШЕНИЕ

№ 67

гр. , 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Магдалена Ат. Жбантова
Стефанова

при участието на секретаря Магдалена В. Агова
в присъствието на прокурора
като разгледа докладваното от Магдалена Ат. Жбантова Стефанова
Административно наказателно дело № 20241220200049 по описа за 2024
година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството образувано по повод постъпила жалба от М. К.Т. от гр.Х., обл.Благоевградска в качеството ѝ на Председател на ТПК „***, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр.Х., обл.Благоевградска против наказателно постановление №*****от 03.11.2022 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” гр.Благоевград към ИА „Главна инспекция по труда“, МТСП.

Правно основание по чл.59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания.

От събраните по делото доказателства - писмени и гласни, във фактическо отношение се установи следното:

На 27.07.2022 год. служители на Дирекция „Инспекция по труда” гр.Благоевград извършили проверка за спазване на трудовото законодателство в обект „Цех за производство на саи“, находящ се в гр.Х., ул. „Д. Х.“ № **, експлоатиран от ТПК „***“, гр.Х., обл.-Благоевград.

При проверката установили, че в цеха се намира лицето В. Г. Д., която била застанало до маса, нахождаща се в цеха, мажела лепило и лепела елементи на сайте. На всички присъстващи в цеха били раздадени формуляри на декларации, които да попълнят саморъчно. Д. попълнила декларацията самостоятелно, като в нея отразила, че работи в ТПК „****“, стопанисващо цех за саи в гр.Х. от 1 година, на длъжност „ръчник“. Посочила, че работното ѝ време е 4 часа - от 13 до 17 часа, а почивни дни са събота и неделя, уговореното трудово възнаграждение е *** лева. Също така посочила, че има сключен граждански договор за срок от 1 година. На гърба на декларацията отразила, че маже лепило.

След приключване на проверката по работни места била оставена призовка до кооперацията, с изискване на 02.08.2022 г. да се яви законен представител в Д „ИТ“ – Благоевград за извършване на проверка по документи. Документите били изпратени по куриер, като относно Д. бил представен граждански договор от 01.06.2022 г. При преглед на представените документи от дружеството и при проверка в системата на наказващия орган, се установило, че за лицето В. Д. не е подадено заявление за регистриране на писмен трудов договор. На 12.08.2022 г. в Дирекцията се явил законният представител на кооперацията - М. Т. В нейно присъствие и в присъствието на свид. С., свид. Н. изготвила протокол за извършена проверка и постановление за обявяване на съществуване на трудово правоотношение между В. Г. Д. и ТПК „*****“, считано от 27.07.2022 г. Постановлението било подписано от Т., като представител ТПК. След това в присъствие на свидетелите С. А., В. Н., както и на М.Т., свид.С. съставила и приложения по делото акт за установяване на административно нарушение. Последният бил предявен на законния представител на ТПК, която се запознала с него, подписала го, като написала възражение. На Т. бил връчен и препис от АУАН.

Въз основа на съставеният акт Директора на Д „ИТ“ гр.Благоевград издал атакуваното наказателно постановление, с което наложил на ТПК „****“, гр.Х. имуществена санкция в размер на **** лв., за нарушение на чл.62, ал.1 във връзка с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда.

Жалбоподателят сочи в жалбата си, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и неправилно, тъй като В. Д. не е

работила на трудов договор към ТПК. Твърди се, че лицето се е намирало в производствения цех, за да получи материали за извършване на надомна работа във връзка със сключен с нея граждански договор.

По делото са разпитани свидетели, като свидетелите С., Н. и А., ангажирани от наказващия орган заявяват, че на 27.07.2022 г. около 14.10. часа, при извършената проверка в цеха за саи, стопанисван от ТПК „****“ са заварили В. Д., която била застанала на маса до прозореца и на ръка залепвала елементи от обувка. Д. сама попълнила връчената ѝ декларация, без някой да ѝ указва какво да пише. Според свидетеля С., Д. отбелязала, че работи на граждански договор, едва след като присъстващата З.Т. заявила, че Д. и още една жена работят на граждански договор.

Разпитана по делото, Д. твърди, че е отишла в цеха, за да получи материали, с които да работи в къщи, по сключен с ТПК граждански договор. В момента на проверката била седнала на стол и чакала да дойде технолога – г-жа З. Т., която да ѝ даде материалите. След това заявява, че в момента на проверката е била на маса до прозореца и може и да е лепила нещо, за да помогне на колежките. Сама е попълнила декларацията, която ѝ предоставили проверяващите и е подписала същата. Сочи че работи в ТПК „Сингра“, но по граждански договор. В началото ѝ предложили да сключи трудов договор, но тя преценила, че за нея е по-удобно да работи в къщи и затова си взема надомна работа. Сама преценява кога да работи, а заплащането било в размер, съобразно изработеното. Заплащало ѝ се не при предаване на изработеното, а когато се изплащали заплатите на работниците в цеха. Заявява, че при попълване на декларацията отразила точно работно време и заплата, защото тогава така преценила, че трябва.

Свид. Т. обяснява, че към 27.07.2022 г. работила като технолог в ТПК „****“ и е присъствала при извършването на проверката. Там била и Д., както и други лица за получаване на материали за надомна работа. Според нея Д. не работела в този момент, а я изчаквала, за да получи материалите и да ѝ бъдат показани нови операции. Заявява, че тъй като има съответното пълномощно, тя сключва трудови и граждански договори в цеха. Била предложила на Д. да работи на трудов договор, но тъй като последната била пенсионер, не пожелала, а искала да работи на граждански договор. На лицата, които работели на граждански договор, Т. давала материали за изработване на

съответния детайл срещу разписка, като им давала и срок за изпълнение на работата. Обикновено ги извиквала при спешна нужда и срока за изработване на детайлите бил 2-3 дни. Заплащането било по разценка, според конкретната работа и според изработеното. При предаване на изработеното отново се изготвяла разписка, но заплащането не се извършвало тогава, а се заплащало на следващия месец, при изготвяне на заплатите на работещите по трудов договор. Заплащането се записвало в касовата книга, плащало се на ръка, но не се издавала фактура. Работещите по граждански договор се подписвали за полученото възнаграждение, удържал се данък, който се превеждал в НАП.

С оглед така установеното във фактическо отношение, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от наказаното по административен ред лице в определения от закона срок, поради което следва да бъде разгледана като допустима.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за неоснователна, по следните съображения:

При цялостната служебна проверка за законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения имащи за последица отмяната на последното. АУАН и НП имат изискуемото от чл.42 и 57 от ЗАНН съдържание. Актът е съставен по предвидения от закона ред и е надлежно предявен на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.2 от Кодекса на труда работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни и копие от уведомлението за сключването на трудовия договор до Националния осигурителен институт. По делото се установи, че на 27.07.2022 год. в шивашки цех, находящ се в гр.Х., обл. Благоевград, стопанисван от ТПК „****“, гр.Х. лицето В. Г. Д. е извършвала производствена дейност, без да е имало сключен с нея писмен трудов договор и справка от териториалното поделение на Националния осигурителен институт, удостоверяваща регистрацията на такъв трудов договор.

Съдът намира, че по делото бе доказано по несъмнен начин полагането на труд от страна на свид. Д. в описания в НП цех, който бил стопанисван от

жалбоподателя. Към момента на проверката Д. се е намирала в работното помещение на цеха, на маса до прозореца и на ръка е лепяла детайли от саи, което въпреки първоначалното отричане, бе заявено и от самата нея. В тази връзка докладчика намира, че Д. е предоставяла работна сила в полза на дружеството-жалбоподател, доколкото е полагала труд на работно място, осигурено от дружеството, в определено от същия работно време, съобразно създадена от него организация на работа, под негов контрол и с негови средства и материали.

В декларация, попълнена от Д. са посочени почти всички елементи характеризиращи правоотношението ѝ с ТПК „****“, гр.Х., като трудово такова. Обстоятелството, че с нея е имало сключен граждански договор не променя горния извод. Видно от представения граждански договор, същият на практика установява част от правата и задълженията характерни за трудови правоотношения между страните. Този договор не е за извършването на определена работа, макар в същия да са посочени конкретни модели, по които ще бъдат извършвани специфичните операции. Предвижда се в договора същите да бъдат извършвани неопределен брой пъти и за неопределено време, което е един основните критерии за разграничаване на гражданския и трудовия договор. Макар в този граждански договор да липсват останалите клаузи, характерни за трудов договор, същите са били на практика установени между страните. Това е видно, както от декларацията, попълнени от свид. Д., така и от показанията на свидетелите. Видно от последните същата в момента на проверката е извършвала трудова дейност в цеха, на работно място в същия, с материали предоставени от работодателя.

В декларацията си е заявила, че работи в ТПК „*****“ на длъжност „ръчник“, има определено работно време – 4 часа, с продължителност от 13 до 17 часа и почивни дни събота и неделя, което е характерно само за трудовия договор. При гражданския договор не се определя наименование на длъжност, работно време и почивни дни, доколкото от изпълнителя зависи да прецени кога ще работи, за да извърши възложената работа. Също така в декларацията, която е попълнила собственоръчно и без чуждо давление, Д. е заявила, че получава възнаграждение в размер на *** лева. В съдебно заседание и тя и свид.Т. твърдят, че плащането е било съобразно изработеното, което е различно всеки път (съответно всеки месец), доколкото не всеки месец е имало нужда да изпълняват операции за цеха, както се установява от показанията на двете, а и

от представените от жалбоподателя приемо-предавателни протоколи. От приложените към приемо-предавателните протоколи разписки също е записано различно заплащане (277 лв. на м.01.2022 г., 370 лв. на м.07.2022 г. и 390 лв. на м.08.2022 г.). При това положение е нелогично, ако към 27.02.2022 г. Д. е работила към ТПК „****“ на граждански договор, да посочи в декларацията си конкретна длъжност, на която работи и която не е записана в представените граждански договори, да посочи установено работно време, почивни дни и точно определено възнаграждение.

С оглед изложеното съдът намира, че приложените по делото граждански договори са съставени във връзка с извършената от Д. „ИТ“ проверка, а показанията на свид. Типова и свид. Д. са дадени поради зависимостта им от жалбоподателя, доколкото и двете работят към ТПК „****“.

В жалбата се твърди, че Д. не е работила по трудов договор, а е извършвала надомна работа. Същото заявява и Д. в разпита си в съдебно заседание. Ако Д. е работела надомна работа, това обстоятелство не променя характера на правоотношението ѝ с ТПК като трудовото правоотношение, тъй като такова може да съществува и в този случай, като регламентацията на такъв трудов договор са съдържа в разпоредбите на чл.107б и сл. от КТ. В потвърждение на този извод е и факта, че на кандидатите за работа в цеха се е предлагало да изберат между трудов и граждански договор. При положение, че се касае за една и съща работа, това не би следвало да е възможно, тъй като между двата договора са налице съществени различия. В настоящия случай, както бе посочено по-горе, се касае за трудово по своя характер правоотношение, което е направен опит да бъде оформено като гражданско с приложените по делото граждански договори. Дейността е била извършвана без с работника да е бил сключен писмен трудов договор. Видно от събраните доказателства дейността извършвана от свидетелката е била по съществуващо между нея и дружеството трудово правоотношение. С оглед на горното съдът приема, че са осъществени всички елементи от обективния състав на нарушението по чл. 62, ал.1 от КТ във вр. с чл.1, ал.2 от КТ, който постановява, че трудовият договор се сключва в писмена форма.

Допускайки на работа Д., без да е сключил с нея писмен трудов договор, жалбоподателят, който е неин работодател, е нарушил императивната

разпоредба на чл.63, ал.2 от Кодекса на труда.

Акта за административно нарушение е съставен по изискващия се ред. Установи се от показанията на разпитаните свидетели, че е съставен в присъствие на представителя на жалбоподателя, който се е запознал с акта, отразил е възражения, подписал го е и е получил препис от него.

Обжалваното наказателно постановление е издадено правилно и отговаря на изискванията на закона. Налице е пълно фактическо и правно единство между АУАН и НП, досежно описанието на административното нарушение и фактите по неговото извършване, по идентичен начин възпроизведени в съдържанието на двата акта. Процесното НП съответства в пълна степен на императивните изисквания на чл. 57 от ЗАНН и съдържа: името и длъжността на лицето, което го е издало; датата на издаването и номера на постановлението; датата на акта, въз основа на който се издава, и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя; индивидуализация на нарушителя; достатъчно подробно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено и всички обстоятелствата, при които е извършено. Наложено с него административно наказание за нарушението на чл.62, ал.1 от КТ е определено в съответствие с чл.414, ал.3 от КТ, която гласи, че работодател, който наруши разпоредбите на чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция в размер от **** лева до ***** лева за всяко отделно нарушение.

Нарушението е осъществено от юридическо лице, поради което въпросът относно субективната страна на същото не стои за разглеждане.

За това нарушение на жалбоподателя е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на ****лв. При определянето на посочения размер на наказанието е отчетено от наказващия орган, че са налице допуснати и други нарушения, подробно описани в Протокол за извършена проверка с № *****/12.08.2022 г., естеството на нарушението – че същото води до нарушаване на трудовите права на гражданите, както и са нанесени безспорни вреди на фиска и най-вече на държавното обществено осигуряване. Съдът намира, че посочените в НП отегчаващи отговорността обстоятелства не следва да бъдат вземани предвид, тъй като описаните в посочения протокол нарушения не са установени по несъмнен начин.

Останалите съображения в тази насока, макар и основателни по принцип, не са характерни само за конкретното нарушение и са взети предвид от законодателя при определянето на наказанието за това нарушение. Следва обаче в това отношение да се има предвид посочената от свид. Т. практика в цеха за сключване на граждански договори вместо трудови такива, с оглед на което съдът приема, че в случая наказанието правилно е определено малко над законовия минимум.

Жалбоподателя повдига възражение, че е изпълнил дадените му предписания и в указаният му срок до 24.08.2022 г. е сключил трудов договор с В. Д., считано от 22.08.2022 г. Поради това намира, че следва да се приложи привилегирания състав на чл.415в от КТ като се определи имуществена санкция в размер от *** до *** лева. Пзовава се и на маловажност на нарушението, което е първо по ред и от деянието не са настъпили вредни последици.

Съдът намира възражението за маловажност на нарушението за неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл.415в, ал.2 от КТ не са маловажни нарушенията на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 от КТ, а настоящото е именно такова по чл.62, ал.1 от КТ.

Неоснователно е и възражението за приложение на привилегирания състав на чл.415в от КТ. Тази разпоредба изключва и приложението на чл.28 от ЗАНН. Съобразно текста на разпоредбата за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от които не са произтекли вредни последици за работници или служители, работодателя се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от *** до *** лв., а виновното длъжностно лице – с глоба от*** до **** лв.

В настоящият случай не са представени доказателства за сключен с Д. трудов договор веднага след установяване на нарушението. От друга страна от нарушението са произтекли вредни последици за работника. Когато няма сключен в писмена форма трудов договор, който да е регистриран в ТД на НАП, за работника не съществува ред, при който да бъде осигуряван за всички осигурителни случаи и съответно този период да бъде зачетен за трудов и осигурителен стаж. Това влече негативни последици за работещия – не е осигурен за случаи на заболяване, не е осигурен за пенсия и не може да поиска увеличение на такава, ако е бил работещ пенсионер. С това

нарушение, от друга страна работодателите избягват плащането на дължимите вноски за осигуровки и данъци за изплатени трудови възнаграждения, с което нанасят вреди на фиска и най-вече на държавното обществено осигуряване, което е с пряк вредоносен резултат и за неосигуреното лице.

Претендира се от наказващия орган юрисконсултско възнаграждение.

С оглед изхода от делото, обстоятелството че същият е бил представляван от юрисконсулт по делото и на основание чл.63д, ал.3 и ал.5 от ЗАНН тази претенция следва да бъде уважена.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

Потвърждава наказателно постановление № ***** от 03.11.2022 год.на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” гр.Благоевград, с което на ТПК „*****”, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр.Х., ул. „Д. Х.“ №***, обл.Благоевградска за нарушение на чл.62, ал.1 във вр. с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на *** (*****) лева.

Осъжда ТПК „*****”, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в град Х., ул. „Д. Х.“ №**, община Хаджидимово, област Благоевградска да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“, гр. Благоевград сумата от *** (*****) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр.Благоевград в четиринадесет дневен срок от деня на получаване на съобщението и за двете страни.

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____